

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

1913

Személy

Szerző *Simonyi S.*
Cím *A dohányzási tilalom sorsa.*Forrás: *Pesti hírlap*

Bp.

1913 IX/14

(Köt. v. füz.)

A dohányzási tilalom sorsa.

Jó néhány hónapja immár, hogy a főváros közgyűlése okos határozatban vétót mondott a villamos kocsik perronján való dohányzásra. Azután, amint ez a közigazgatási apparátusnak öreg tulajdonsága, a városi határozat fölesusztott a belügyminiszteriumba, ahová megérkezve, nagy csönd következett. Ez volt az az idő, amely alatt a miniszterium, ahogy mondani szokás, földolgozta, vérévé és husává tette az okos határozatot és amikor az immár keresztül ment ezen a retortán is, akkor visszahullott a város ölébe, egy kis módosítással, egy kis föbe módosítással, amelynek utóbajait a kis okos határozat még mindezideig nem tudta kiheverni.

Vagyis kevésbé plasztikus képeket használva: A fővárosi dohányzási tilalmát azzal juttatta vissza a miniszterium, hogy nem lenne kifogása ellene, ha a perronokon megszűnő dohányzást megengednék külön dohányzókoscsikban.

Talán nem szerénytelenség, ha megállapítjuk, hogy ezt az egész dohányzási kérdést itt, a *Pesti Hírlap* hasábjain vetettük fel. Quasi apai kötelességnek tartottuk, hogy a határozat további sorsát is szívünkön viseljük. Hiszen lenni vagy nem lenni, ez érdekelhetett annak idején Hamlet királyfit, de „szivünk vagy nem szivünk“, ez az igazi „szív“-ügye a pestieknek, ahol kiskorúak, nagykorúak, nők és férfiak egyképen hódolunk a nikotinfogyasztás undok, bár kellemes passziójának. Tehát ilyen közügyről lévén szó, elindultunk a központi városházára és folkerestük a dohányzási tilalomról szóló határozatot, érdeklődtünk hogyléte iránt és megtudakoltuk, gondoskodtak-e jövőjéről, egyálta-

lán, hogy mi lesz, mit akarnak vele az illetékesek stb.

Valtíny József műszaki tanácsos urral beszélhettünk először az ügyről. A tanácsos ur kifejtette, hogy a perronokon való dohányzási tilalom visszaérkezett a belügyből a fővároshoz, de épen mert a miniszteriumban megjegyzést is fűztek hozzá, a végrehajtása késedelmeskedik.

— Ha a dohányzást végkép és minden kivétel nélkül megtiltanák a közuti kocsikban, akkor — mondotta *Valtíny* tanácsos — ez az intézkedés bizonyára recenzust keltene a dohányzó közönség körében. A főváros közgyűlése fog határozni, hogy megengedi-e a pótkocsikban való dohányzást. Ha azonban a tilalmat máris életbeléptették volna, mondjuk a nyár folyamán, amikor nem tartottak közgyűlést és ha azután később épen a közgyűlés határozta volna el, hogy a pótkocsikon mégis szabad a dohányzás, ebből az ellentmondó intézkedésből esetleg zavar támadhatott volna. Ezért is vártak a nyár folyamán az életbeléptetéssel.

A közlekedési ügyosztály vezetője, *Rényi* tanácsnok ur is volt szives nyilatkozni erről a kérdéssel. Megemlítette, hogy a határozat végrehajtása tulajdonképpen a rendőrségre tartozik, de ez azért késik, mert a miniszterium kívánságát is respektálni szeretnék.

— Nem lehet tudni — ugymond a tanácsnok — hogy a miniszteriumban voltaképpen mit

értenek a „dohányzó pótkocsik“ alatt. A kívánságot esetleg úgy is lehetne magyarázni, hogy a pótkocsikon kívül még dohányzókoscsikat is járssanak, mert a miniszterium által jóváhagyott városi határozat t. i. a pótkocsikban és azok per-

ronján megtiltja a dohányzást. Legközelebb fölme gyek a miniszteriumba és akkor tisztázni fogjuk ezt a kérdést is. Véleményem szerint október elsején valószínűleg már életbe lehet léptetni a közuti kocsikban a dohányzási tilalmat.

Ez tehát az a terminus, amikor a pesti villamosok szűk és példátlanul rossz formájú perronjain nem lehet már dohányozni, ellenben szem- és kalap-megpörkölés nélkül is lehetséges lesz majd a föl- és leszállás és ezért ezt a reformot dohányos felebarátaink is megbocsáthatják az ellenük vétőknek.

S. S.